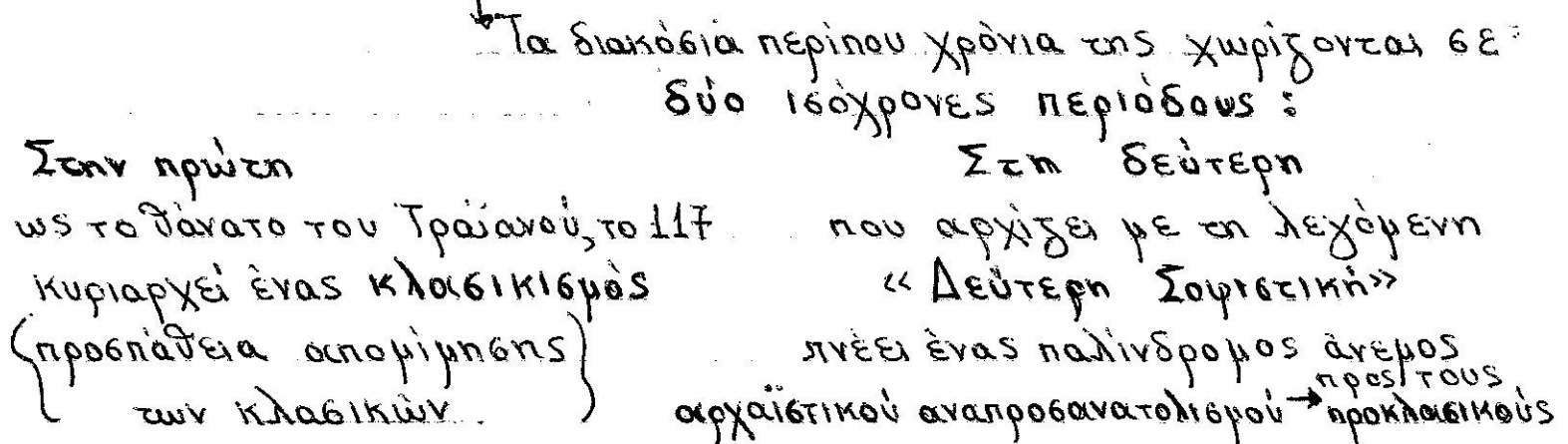
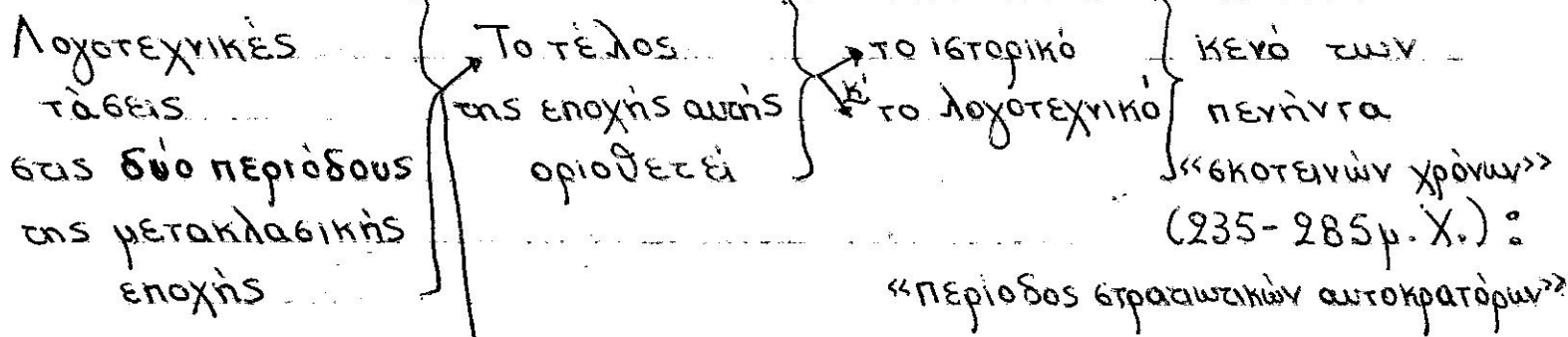
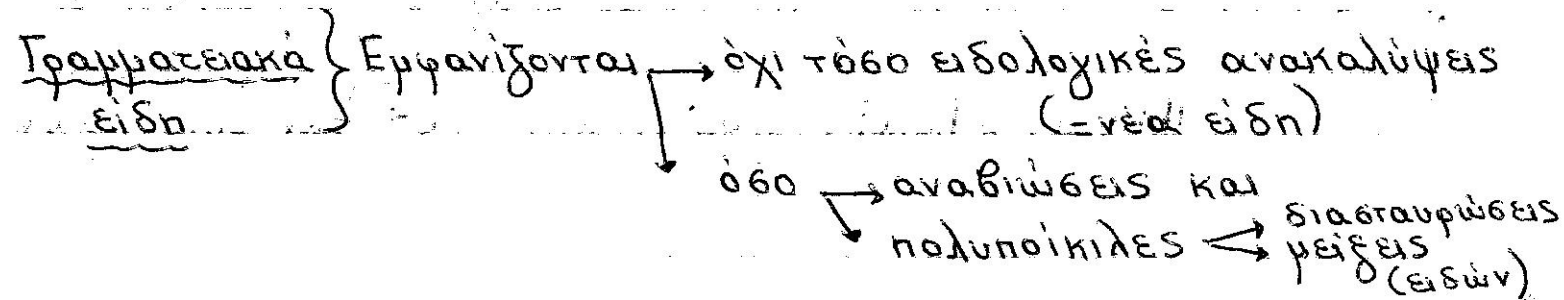
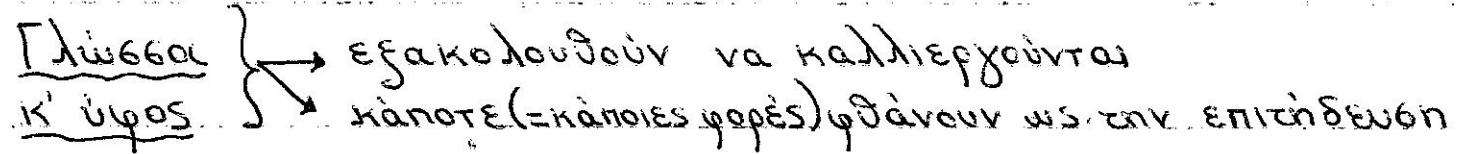
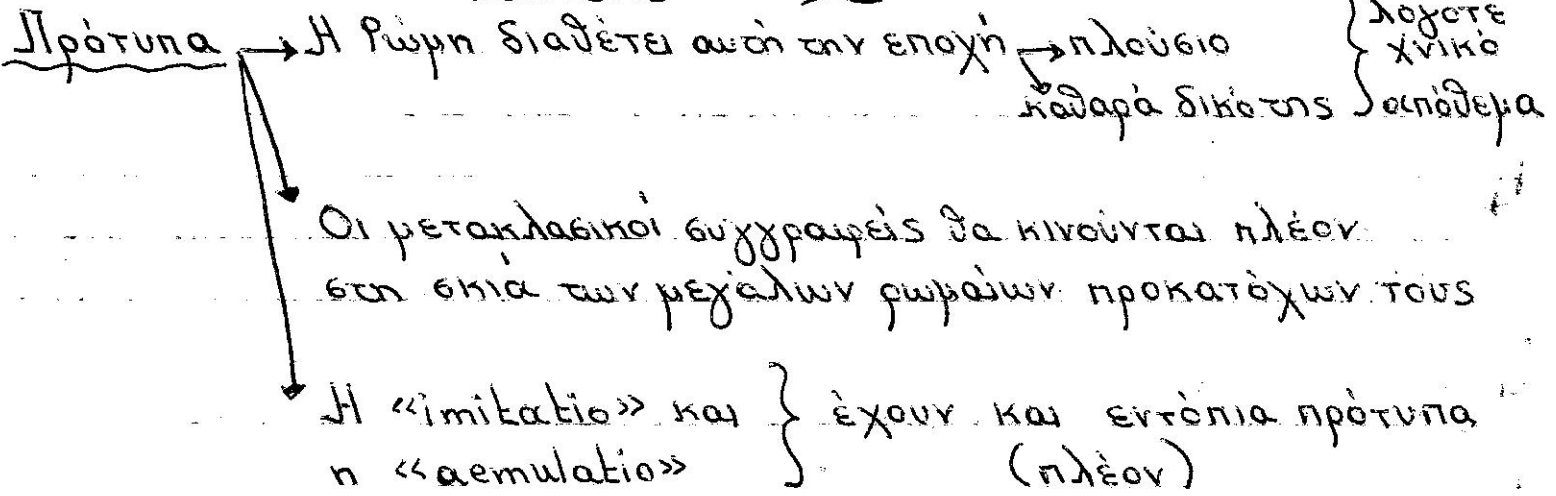

ΜΕΤΑΚΛΑΣΙΚΗ ΕΠΟΧΗ (σελ. 21-24)

(Εισαγωγικό) (σελ. 21)

1η περίοδος μετακλασικής εποχής
- ως τον θάνατο του Τραϊανού, 117

προσπάθεια απορίμνησης των κλασικών

Κλασικισμός (σελ. 21-23)

(= προσπάθεια απορίμνησης των κλασικών)

Κατά τη διάρκεια του κλασικιστικού αιώνα:

↳ Δεκάδες λόχιοι και λογοτέχνες } (= ευφάλλουν με τα έργα τους)
δεύτερης και τρίτης διαλογής } καταθέτουν τη ευβολή τους
σε κάθε ειδολογική περιοχή (= σε κάθε είδος)

↳ Γραμματικοί → ανατέρνην με πάθος τη γλώσσα

↳ Σχολιαστές → ερμηνεύουν κάθε λέξη των κλασικών κειμένων

↳ Πλήθος εξειδικευμένες } βλέπουν το πως } τη γεωγραφία
επιστημονικές πραγματείες } της δημοσιότητας } την υδρεύση κ.ά.
} την αστρονομία

Μάλιστα ο Πλίνιος ο Πρεσβύτερος συντάσσει μια εγκυκλοπαίδεια των επιστημών

—

• Στο πλούσιο κλασικιστικό τοπίο η καρπύλη παρουσιάζει
δύο εξάρσεις → επί των αυτοκρατόρων Κλαυδίου
Νέρωνα

→ επί των αυτοκρατόρων Δομιτιανού
Τραϊανού

• Η ρητορεία έχει περιέλθει } λόγω των
σε παρακμή } πολιτικών συνθηκών

Το έτος →

Το ΈΠΟΣ → εκπροσωπείται από αρκετούς ποιητές
οι οποίοι συγχράφουν με πρότυπο τον Βεργίλιο
όπως:

- Ο Λουκιανός → τα «Φαρσάλια» («Pharsalia»)
- Ο Βαλέριος Φλάκκος → τα «Αργοναυτικά» («Argonautica»)
- Ο Στάτιος → τη «Θηβαΐδα» («Thebais»)
→ την «Αχιλλειίδα» («Achilleis»)
- Ο Σίλιος Ιταλικός → τον «Καρχηδονιακό πόλεμο» («Punica»)

Κλασικιστική πρόζα - Εκπρόσωποι

- Στα πρώτα μεταχριστιανικά χρόνια συγχράφει
* ο Σενέκας ο Νεότερος (4-65 μ.Χ.) → δεύτερος ρωμαίος φιλόσοφος μετά Κικέρωνα
με τραγικό τέλος, όπως και ο Κικέρωνας

δωτική ανθρωποκεντρική φιλοσοφία (που συνεπαίρνει τον αναγνώστη)

- στα έργα
  - «Διάλογοι» («Dialogi»)
  - «Ηθικές επιστολές» («Epistulae morales»)
  - «Παραμυθητικοί» («Consolationes»)

Η σκέψη του εμφανίζει → με τη χριστιανική διδασκαλία
πολλές συγχένειες χι' αυτό και διαβάστηκε πολύ

- Πετρώνιος
  - ζει στο ίδιο βτυχνό πολιτικό κλίμα (+66)
  - είχε επίσης τραγικό τέλος
  - εξαιρετος μυθιστοριογράφος
  - ή ταυτόχρονα αυστηρός τεχνεκρίτης
  - αυτό ονομάστηκε «κριτής της κομψότητας»
  - «Σατιρικόν» → γοητευτικό μυθιστόρημα
  - παρωδία της «Οδύσσειας» → γραμμένης στο ύφος της μενίππειας σάτιρας → ευκαταλέχεται → στα κορυφαία έργα της εποχής

- Κοϊντίλιανός
(35-95 μ.Χ.)

→ ζει λίγο αργότερα (από τον Πετρώνιο)
→ διάσημος → τεχνοκρίτης
→ ρητοροδιδάσκαλος
→ παιδαγωγός

«Η παιδεία του ρήτορα»
(«Institutio oratoria»)

→ βασικό ιδανικό του έργου του είναι
η ελληνορωμαϊκή αγωγή

- Την περίοδο της κλασικιστικής πρόξας κλείνουν δύο μεγάλες μορφές

ο ιστορικός Τάκιτος

ο επιστολογράφος Πλίνιος ο Νεότερος

- Τάκιτος
(περ. 54-117 μ.Χ.)

→ ιστορικός
→ ακολουθεί το ύφος του Σαλλούστιου
→ δημοσιεύει δύο ιστοριογραφικά έργα
«Χρονικά» → «Ιστορίες»
διακρίνονται για τον τραγικό τους χαρακτήρα

- Πλίνιος ο Νεότερος

→ συγγράφει σχεδόν ταυτόχρονα με τον Τάκιτο
καλλιτεχνικές «Επιστολές»

Διάσημες
έχναν

→ δύο που περιγράφουν
την έκρηξη του Βεσούβιου το 79 μ.Χ.
(όταν καταστράφηκε η Πομπηία)

δύο άλλες
που περιέχουν
πρωιμότητες
μαρτυρίες
για

→ την εξάπλωση
→ τη λατρεία
→ την κρατική
νομική
απομετώπιση

των
Χριστιανών

*

• ΣΕΝΕΚΟΣ → διακρίθηκε επίσης και στο χώρο της ποιητικής ^{δημιουργίας}
 → γράφει τραγωδίες
 → επιτρέποντας στο προκλαδικό αυτό είδος, χωρίς όμως να έχει ουσιαστικούς δεσμούς με τους ^{προκλα-είκοις}

Εργα → Οι εννέα «ralliatæ» ^(κωμ.)
 προορισμένες πιθανόν για ανάγνωση
 → η «praetexta» «Οκταβία» ^(τρογ.)
 (η μόνη σωζόμενη ρωμαϊκή «praetexta»)
 → η πολιτική μενίπεια βάτιρα
«Αποκολοκύνδωση»
 («Aposcolocynthesis»)
 διακρίνονται για
 τον ρητορισμό την έξαρση
του πάους
 εκπληκτική στη σύλληψη
 τολμηρή στο περιεχόμενο
 όπου ο αυτοκράτορας Κλαύδιος
 δεν αποδίδεται αλλά
 μεταμορφώνεται σε κολοκύνθη

- Η ποίηση μετέδο που χαρακτηρίζει ιδιαίτερα τους χρόνους αυτούς
 είναι → το επίγραμμα του Μαρτιάλη (40-102 μ.Χ.)
 και η βάτιρα του Ιουβενάλη (55-135 μ.Χ.)

Μαρτιάλης : στα πολυάρθρα
 (πάνω από 1.500) ποιήματά του
 → πολυποίκιλα
 → η ειρωνία
 → η κολακεία
 → η οξύτητα
 → η βερβόλη
 → η επάρση
 → ο αυτοβαρκαβρός
 δημιουργούν την ιδιότητα του ποιητή

Ιουβενάλης : οι δεξαέξι
εκτενείς
βάτιρες του
 εμφανίζουν ανάχλυφα
 την αυλιότητα
 της ρωμαϊκής πόλης
 των κατοίκων της

- αρχίζει με τη λεγόμενη βελ. 23

Αρχοϊσμός (→ αναπροσανατολισμός προς τους προκλητικούς)

Ο αρχαῖος } εμβαδίζει } του κράτους
της Δεύτερης Σοφιστικής } με την ἀνθήκη } της λογοτεχνίας

Τα κύρια γυμνάσια
της ενοχής είναι

- ο καθαρολογισμός
- η παράλληλη χρήση } και των δύο κλασικών γλωσσών
- οι φιλοσοφικές αναδιηγήσεις
- οι προκλασικές αναβιώσεις

Arbitten

λογοτεχνικής νομολογίας

Καλλιεργείται και } η ως τότε όχι ιδιαίτερα
ψάει στο επίπεδο } λογοτεχνική
του κλαδικού } νομολογία

Ο Τάιος

Ο Πατριάρχης

Ο Ουλπιανός

Ο Πάυλος

ΟΠΟΤΕΛΟΥΝ
ΤΙΣ
ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

της ιουδαϊστικής
νομοθεσίας

του σύγχρονου ευρωπαϊκού καίου 81-

- Σουητώνιος → ο «ήσυχος λόγιος»

αυτὰ τα χρόνια συνδέει

τα Βιογραφικά έργα

«Περὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν»
(«De viris illustribus»)

«Περὶ τοῦ βίου των δώδεκα Καίσαρων»
(«De vita XII Caesarum»)

- Πλήθος $\rightarrow$ γραμματικών } συνεχίζουν
σχολιαστών } το υπομνηματικό έργο τους

- Οι κύριοι εκπρόσωποι της περιόδου αυτής είναι { οι αφρικανικής καταγωγής Κορνήλιος Φρόντων Λεύκιος Απουλήσιος

Λεύκιος
Απουλήσιος

→ μια περίεργη ινδοπλατωνική μορφή
→ με ψήμη μάχου
→ ευχρηστές ενός από τα ωραιότερα μυθιστορήματα της αρχαιότητας : των «Μεταμορφώσεων»

οι περιπέτειες ενός άνδρα που μεταμορφώθηκε σε γαίδαρο

είναι γνωστό επίσης και ως «Χρυσός Γαίδαρος»

+ Στις «Μεταμορφώσεις» περιέχεται και { το παραμύθι του «Ερωτα και της Ψυχής» το μόνο παραμύθι που διαδίδεται από την αρχαιότητα

• Αύλος Γέλλιος

→ μαθητής του Φρόνωνα
→ γνωστός για το ενδιαφέρον αινολόγιο του
«Αττικές νύχτες» («Noctes Atticae»)

Χριστιανική γραμματεία (σελ. 23-24)

Την εποχή αυτή ^{αρχαίερός της} (μετακλασικής) κάνει την εμφάνισή της και η χριστιανική γραμματεία.

Πατρίδα της → η βόρεια Αφρική

Στη βόρεια Αφρική { πρωτοεμφανίζεται η Αγία Γραφή στα λατινικά
↓
αναπτύσσουν τη συγγραφική τους δραστηριότητα

ο Μινούκιος Φήλις

ο Τερτυλλιανός

ο Κυπριανός

ο Νοβατιανός

Οι χριστιανοί συγγραφείς βαδριαία { θα καταλάβουν { όλες τις επισκοπικές περιοχές (ταείδη) της εθνικής γραμματείας
↓
θα αναζητήσουν

—/